

Berekening conjuncturele en structurele werkloosheid

Een economie wordt beschreven door het volgende Keynesiaanse model:

$$C = 0,75(Y - B) + 30$$

$$I = 50$$

$$O = 20$$

$$B = 0,2Y$$

$$EV = C + I + O$$

$$EV = W$$

$$W = Y$$

$$A_v = \frac{Y}{50}$$

$$A_a = 6$$

$$Y^* = 270$$

Alle grootheden luiden in miljarden behalve A_v en A_a . Deze laatste twee luiden in miljoenen.
 Y^* = de productiecapaciteit.

Het inkomensevenwicht kan eenvoudig gevonden worden op de volgende manier:

$$Y = EV \text{ (dit is de evenwichtsvoorwaarde)}$$

$$Y = 0,75(Y - 0,2Y) + 30 + 50 + 20$$

$$Y = 0,6Y + 100$$

$$0,4Y = 100$$

$$Y_e = 250$$

Het aantal mensen dat gevraagd wordt bij dit inkomen kan nu als volgt worden berekend:

$$A_v = \frac{Y}{50} = \frac{250}{50} = 5$$

Dit betekent dat 5 miljoen mensen een baan hebben.

De werkloosheid is dus:

$$6 - 5 = 1 \text{ miljoen}$$

Hoeveel mensen zijn er nu conjunctureel werkloos en hoeveel mensen structureel?

De productiecapaciteit ligt op 270 miljard. Dit betekent dat er op dit moment geen bestedingsevenwicht is.

We zeggen dat mensen conjunctureel werkloos zijn als deze werkloosheid wordt veroorzaakt door een gebrek aan effectieve vraag.

Als de vraag hoger was geweest had het inkomen maximaal 270 miljard kunnen worden. Bij een inkomen van 270 miljard is de vraag naar arbeiders:

$$A_v = \frac{Y}{50} = \frac{270}{50} = 5,4$$

Dit betekent dat op dit moment 400.000 mensen conjunctureel werkloos zijn.

De mensen die nog werkloos zijn bij het inkomen van 270 miljard noemen we structureel werkloos. Deze werkloosheid kan niet opgelost worden door een stijging van de effectieve

vraag. Om deze werkloosheid op te lossen moet er meer kapitaal komen. De capaciteit van de bedrijven moet worden uitgebreid.